Päike- ja Ku-Warjutamisest.

Sel aastal saab Päiko üks kord warjutud, se läbbi, et ku temma ja meie ma-ilma wahhele tulleb, ja se sünnib 12 Päwal Paasto-Kuus. Se hakkatus on warra enne kui Päike touseb, kello 6 ja kolm werendeel on temma surem warjutamine ning kello 7 ja kolm werendeel on se ots ja siis Päike jälle paistab temma suremas walgusses.

Teine kord saab Päike sel 5 päwal Mihkli kuus jälle warjutud, agga se polle meie maal nähtaw.

Se Ku saab ka kaks kord warjutud, esimene on 27 päwal, Paasto-Kuus, agga se ep olle meie jures nähtaw. Ja teine sünnib 19 päwal mihkli-kuus kui meie ma-ilm, Päike ja ku wahhel tulleb, se hakkatus on öhto kello 6 ja üks werendel, siis ta kaswab senniks kui kello 7 ning üks pool tundi, ja kello 9 ning üks werendeel tund on se ots.

le üllesskargata, sest ehk waenlaste tükkidest sured ja weikessed lõõd nago rahhe meie sekka saddasid, ommeti ei saanud meie sõa-mehhed neist suurt kahjo, ja meie tükkimehhed rikkusid omma kange lasmissega waenlaste tükkisid nenda ärra, et nendega ennam ei sündind lasta. Agga koggematta kargasid kümme tuhhat Turkid, keik wahwad mehhed, wallide ja krawide wahhelt wälja, ja jooksid nisugguse walloga, mokk peus, meie esimeste liikmette wahhele et need ei saandki ommad püssid nende peäle lahti lasta, waid pidid tagganema. Waenlased tungisid siis ikka ennam ja ennam ette, ja tullid jo teiste peäle kes teises liikmes seisid. Jubba siis olli õige kitsas kä, ja kui Jummal ep olleks ta immelikkul wisil aitnud, siis meil olleks sel puhhul ots käes olnud. Agga Jummal kinnitas jälle meie Peälikkutte ja sõa-meeste süddant. Ja kui üllem Kiwal nende wasto kes jo tagganemas ollid hüdis: seiske paigale, siis nago hing tulli jälle nende sisse ja jäid seisma kui müür. Üks teine riggement Krannadirid wõt-